

## Verslag informatieavond Pont van 21 september 2010

De belangstelling op deze informatieavond was zeer goed te noemen. Naar schattingen waren er zo'n 80 à 90 mensen komen opdagen, bestaande uit zowel voor- als tegenstanders van de komst van een pont over het Spaarne. Naast wethouder Rob van Doorn was tevens aanwezig de heer van den Berg, de projectleider.

De bijeenkomst werd geleid door wethouder Rob van Doorn zelf. Hij wilde eerst discussiëren over de procedure, om daarna meer op de inhoudelijke kant van de zaken in te gaan. Hij beloofde eerlijk en open alle vragen zoveel mogelijk te zullen beantwoorden. Ook kondigt hij gelegenheid tot inspraak aan die alle bewoners vanaf 1 oktober, 6 weken lang de kans biedt om hun mening te geven.

Een mevrouw uit de Europawijk opent de discussie door te melden dat het pontje er wat haar betreft allang had moeten zijn omdat de bruggen veel te ver uit elkaar liggen. Zij heeft kleine kinderen en het zou haar heel goed uitkomen.

Jaap van Zetten (wijkraad Zuiderhout) vraagt wat de officiële status van het besluit is om een pontje te laten varen. Van Doorn: "Het is een zgn. *voorgenomen besluit*", dat is de officiële term. Ik wil eerst in gesprek met de wijken en..... de status van het plan hangt af van wat er uit de inspraak komt." Hierop volgden enkele klanken van onbegrip vanuit de zaal.

Mevr. Buwalda, van de Werkgroep voor Bescherming Spaarneoevers, vraagt om de procedure in te trekken omdat het een onrechtmatig besluit is geweest. Het plan is ongegrond. Er wordt namelijk verwezen naar de "Fietsnota", maar daarin is niets over een pont te vinden. Zij krijgt bijval van een man die aan de wethouder vraagt om helemaal opnieuw te beginnen en de juiste procedure te volgen.

Een andere dame heeft een vraag over de kosten en of dat geld niet beter besteed kan worden om de riolering van de Churchill-laan "eindelijk eens aan te pakken". De straat staat daar regelmatig blank, maar er is nooit geld om dat te verhelpen. Van Doorn spreekt daarop van het HVVP, het Haarlems Verkeers- & Vervoersplan, dat het belang van recreatiefietsers en fietsende scholieren moet dienen en waar het gehele college vóór is.

Opnieuw wordt geopperd dat er geen beleidsgrondslag zou zijn en er wordt gevraagd waar dat besluit is vastgelegd. Het zou niet in het collegeprogramma staan. Een helder antwoord blijft op dat moment uit.

Dan volgt een discussie waar de financiële prioriteit ligt m.b.t. een pont. De Gemeente Haarlem zou een te kort van € 440 miljoen hebben. De wethouder corrigeert dit bedrag naar € 402 miljoen en een jaarlijkse rentelast van € 17 miljoen. De investering in een pontverbinding is begroot op € 200.000,= en de jaarlijkse exploitatie zou uitkomen op € 10.000,= inclusief schipper. Van Doorn adviseert de zaal zich daar geen zorgen om te maken omdat de Gemeenteraad alle financiële zaken toch altijd eerst zal moeten goedkeuren.

Een dame zegt dat de noodzaak van een pont niet is aangetoond en vraagt liever iets te doen aan een goede busverbinding. Daarop beaamt Van Doorn dat er weliswaar niets over in het collegeprogramma staat, maar dat dat geen belemmering is: "Er worden wel vaker projecten uitgevoerd die niet in het programma staan." Mevrouw Buwalda herhaalt dat het besluit op grond van de "Fietsnota" zou zijn genomen, maar dat dit daarin niet is terug te vinden.

Dan wil de wethouder over naar de meer inhoudelijke zaken, waarop iemand zich afvraagt of het pontje de overkant wel ooit zal halen. Dit gezien de bij tijd en wijle drukke scheepvaart en omdat tussen 14:00h en 16:00h de zgn. "Staande Mast Route" bovendien voor nog meer scheepsverkeer zorgt. Is dit bestudeerd? Van Doorn: Het plan voorziet in elke 5 à 10 minuten een overvaart. Dat komt volgens hem neer op 6 tot 7 keer per uur, met een maximum van 11 keer. Hij weet echter niet of de haalbaarheid hiervan verder onderzocht is. Er wordt onderling nog wat gesteggeld over wie er dan voorrang heeft volgens het Binnenvaartreglement. De pont is beroepsvaart en zou derhalve altijd voorrang hebben. Maar het Spaarne kent ook veel beroepsvaartuigen.

De discussie komt terug op het financiële aspect. Hoe hou je een pont in de vaart voor € 10.000,= per jaar. Dat is 30,= per dag, inclusief bemanning met vaarbewijs (beroepsvaart?). Sommigen zien liever dat dat bedrag bespaard wordt omdat de uitkomst van meerdere studies uit het verleden vaak zouden hebben aangetoond dat dit soort zaken financieel vaak onaantrekkelijk is. Van Doorn herhaalt dat de Gemeenteraad de uitgaven door het college altijd eerst zal controleren.

Vervolgens richt de aandacht zich op de gevolgen voor de bestrating van bijvoorbeeld de Spaarnelaan. Er bestaat angst voor rode geasfalteerde fietsstroken door dit beschermd stadsgezicht vol monumenten. Er is immers sprake van een zgn. Hoofd fietsroute. De heer van Doorn vindt het te vroeg om hier over te praten en kan zich bovendien niet voorstellen dat de buurt hiervoor zou worden aangetast. Later zou hij nog verklaren dat er, zolang hij wethouder is, geen rode asfaltstroken zullen worden aangelegd.

Dan over de capaciteit van de pont van 12 fietsen per overtocht. Dat kan tot problemen leiden in de ochtendspits (scholieren). Er wordt gesuggereerd om dan toch liever te investeren in fietsfaciliteiten op de bestaande bruggen. Die worden als onveilig beschouwd. Een dame vraagt zich hardop af over wat voor faciliteiten men het hier dan heeft. Zij heeft liever een pontje. Van Doorn antwoordt dat de afstand tussen de bestaande bruggen 1,9 km is en dat die afstand te groot zou zijn volgens de normen die in 2001 in het HVVP zijn opgenomen en dat er daarom een oeververbinding moet komen. Een dame roept dat zij bang is op de bruggen en daarom liever dat pontje heeft.

Een bewoner uit de Spaarnelaan vraagt welke consequenties dit pontje heeft m.b.t. parkeren in zijn straat en een dame uit de Belgiëlaan wil weten hoe de spitsuren worden opgevangen? Beiden zijn tegen de komst van het pontje en vrezen grote overlast. Een andere dame daarentegen bestrijdt dat grote

aantallen fietsers gebruik zullen gaan maken van het pontje: Haar lijkt het wel een leuke route. Van Doorn zegt dat verwachte pontgebruik nooit precies is uitgezocht, maar dat er wel veel belangstelling voor zou zijn en ook dat het om wijkoverstijgende belangen gaat: een hoofdfietsroute (van Amsterdam naar de kust). Een lid van de fietsersbond mengt zich nu in de discussie en stelt het bruggetje over de Leidsevaart als voorbeeld. Daar was ook veel verzet tegen en niemand geloofde in de noodzaak. En nu is het een veel gebruikte verbinding.

Mevr. Buwalda weet resultaten te melden van een telefoonenquête en uit 468 telefoontjes kwam men tot een schatting van 2700 personen per etmaal. De norm schijnt echter te zijn dat een verbinding pas noodzakelijk wordt bij 4000 personen per etmaal.

Louw Feenstra (wijkraad Zuiderhout) vindt de investering te hoog indien het pontje geen succes wordt. En mocht dit alles wel tot een succes leiden, dan is de kans op overlast voor de buurt erg groot, waarop de wethouder nogmaals herhaalt dat de Gemeenteraad op het geld zal letten en "dat we eerst maar eens moeten kijken hoe het gaat."

Een dame die tegen de komst van de pont is, vraagt om liever de brug goed te maken waarop een vraag wordt gesteld over een ophanden zijnde tunnel bij de Buitenrusterbrug. De heer van den Berg bevestigt dat er plannen zijn voor een soort open tunnelbak (ten behoeve van de fietsers?).

Tegen het einde van de bijeenkomst houdt een heer die aan de Schalkwijkerweg woont een uitgebreid betoog tegen het pontje en zegt te spreken namens meerdere, maar niet alle bewoners van de Noord- en Zuid-Schalkwijkerweg. Wat is de noodzaak van een pont, het is een storend element aan de waterkant. Ontschepen en inschepen geeft veel overlast en waar laat je al het verkeer? Hij ervaart nu al veel hinder van parkeerders tijdens sportweekenden en ook maakt hij zich zorgen over de geplande horecagelegenheid.

Dan begint langzaam het idee post te vatten dat de gemeente wel eens belang zou kunnen hebben bij een pont, omdat de grond dan voor een goede prijs aan een draagkrachtige horeca ondernemer zou kunnen worden verkocht. Met de komst van een pont kan er immers meer potentiële klandizie in het vooruitzicht worden gesteld.

Weer ontstaan er geluiden van achter uit de zaal dat een pont niet nodig is, wat weer bestreden wordt door een vrouw uit Schalkwijk met kinderen.

Dan besluit de wethouder de avond. In het nagesprek belooft hij terug te komen op de vragen die door de Wijkraad Zuiderhout in een brief aan hem zijn gesteld. Hoewel hij in eerste instantie deze brief niet leek te kennen, herkende hij de vragen wel. Die waren hem echter in een andere vorm aangeboden. Hij zou proberen dit vóór 1 oktober te doen, kon dit echter niet garanderen.

Douwe van der Kooi